

[Rimstad.]

grundlaget for at forsøgene burde fortsætte, var til stede. Det sidste turde vel være positivt.

Vagn Bro: Jeg skal kun gøre den korte bemærkning til det ærede medlem frk. Helga Pedersen: nej, jeg har i og for sig ikke angrebet, at der ikke var hold i det ærede medlems udtalelse om, at nogle, måske også adskillige, sluttede sig til hendes standpunkt, men jeg har altid haft det således, at når jeg vidste, at der var en anden gruppe, gjorde jeg også opmærksom på det. Jeg vil så nødig uddele, hvad man kalder reprimander, men da det ærede medlem ikke meddelte, der var andre synspunkter, ville jeg altså i al beskedenhed gøre opmærksom på dette.

Med hensyn til den lange tid, der er gået, er vi dog vist enige om, transportforskningsudvalget ikke skal bestemme tiderne. Derfor kunne vi have nøjedes med en forsikring fra den højtærede minister om, at han ville forhandle med udvalget, og så kunne vi have vedtaget lovforslaget tidligere og derigennem have været velforberedt med hensyn til påsken.

Sluttelig gør jeg, da der blev talt om bevisførelse, opmærksom på, at jeg har nævnt 3 punkter, som er omtalt fra ministeriet, og som altså dog må være af en vis saglig art; de er ikke imødegået. Derfor står min bevisførelse altså, indtil dette er imødegået, fast.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg kan blot sige til det ærede medlem frk. Helga Pedersen, at sommerperiodens længde blev foreslået af transportforskningsudvalget uden nogen provokation fra min side. Det var ikke mig, der havde ønske om at pine automobilkørerne så længe.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem: jeg kan ikke love, at problemet om grænsen 70 km for lastvogne, omnibusser o. s. v. kan afklares i dette folketingsår. Det kan ikke afklares så hurtigt, at et ændringsforslag kan udarbejdes til vedtagelse. Vi er jo også kommet forbi den 15. marts.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fritagelse for grundskyld til staten samt grundstigningsskyld for skatteåret 1963-64 af landbrugsejendomme.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 70) findes i tidenden sp. 2257, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 589).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

H. C. Toft: Ved første behandling fik dette lovforslag mit partis fulde støtte. Det var ikke så mærkeligt, idet lovforslaget jo bl. a. er en frugt af vore bestræbelser under de forhandlinger om de økonomiske problemer, der førte til det politiske forlig i forsommeren 1962.

Ved første behandling gav jeg udtryk for vort ønske om, at loven skulle være permanent, idet det var vor opfattelse, at landbrugsjorden varigt skulle fritages for denne produktionsskat. Dette er ikke sket, men under forhandlingerne om landbrugslovgivningen her i folketinget for ganske kort tid siden gav den højtærede landbrugsminister over for folketingsudvalget — og han bekræftede det senere i folketinget — på regeringens vegne tilsagn om, at den her omhandlede fritagelse for statsgrundskat og grundstigningsskyld til staten også skal gælde for skatteåret 1964-65. Det vil sige, at den højtærede finansminister i næste folketingsår må stille forslag om en lovændring af samme art som den, vi behandler i dag.

Dog regner jeg med — eller håber i det mindste på — at den højtærede finansminister da vil foreslå den yderligere ændring